

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видки Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ВЖЕ 10 РОКІВ ОБМАЮЄ ЛІГА НАЦІЙ.

Минає місяць січня, а з ним минає 10 років з того часу, як імперіалістські держави породили Лігу Націй. Саме версальським договором з 10 січня 1920 року зроджено її. Звісно, що версальським договором антантські держави (Англія, Франція, Італія, Бельгія й дрібніші їхні союзники) ограбили та розбили Німеччину і її союзників (Австрію, Болгарію й Туреччину), змусили їх заплатити усі воєнні кошта світової війни з 1914—18 рр., обтяжуючи населення переможних країн на десятки років великими платежами. На сторожі версальського договору поставили антантські переможці оту Лігу Націй, до якої входили спершу тільки представники антанти, а з часом покликали й представників Німеччини та її союзників. Таким чином Ліга Націй виявляється тією асекраційною компанією, що забезпечує за антантськими переможцями користь версальського договору, а таксамо хронить їх перед реванжем, відплатою, зі сторони імперіалістських суперників антанти. Зараз Ліга Націй охопила 56 імперіалістських країн, яких представники й творять Лігу Націй.

Що ж зробила Ліга Націй за час свого десятирічного існування? Її породили імперіалісти, вона й повинна цілих 10 років їхню службу. Вже в перших днях свого народження, в час революційної хвилі, що неслася по усіх країнах Європи, Ліга Націй, щоб спинити революційний рух, виступила з гаслом "вічного миру" не лише поміж народами, але й поміж класами. Отой протиреволюційній маневр Ліги Націй підтримали й посилили імперіалістський фронт соціал-реформістських партій усього світу. Вони створили при Лізі Націй так зване Міжнародне Бюро Праці, яке мало за завдання впарі з Лігою Націй пронагувати мир і співпрацю класів, та паралювати, здаючи силою революційний визвольний рух працюючих. І Ліга Націй це робила повних десять років.

За допомогою Ліги Націй фашистське правительство Італії завойовало незалежну країну Абданію й повернуло її на свою колонію, настановивши там свого короля Ахеда Зогу. Ліга Націй впарі з Радою Амбасадорів віддала Західню Україну імперіалістській Польщі, жагдирській Чехословаччині й сугарській Румунії. Повних десять років Ліга Націй опікувалася контрреволюційними бандами й зараз петлюрівсько-денкінівськими білогвардійцями на жодні Ліги Націй, дистають від неї міжнародні пашпорти, право асилью й користуватися її правами.

Зажадали тубильці Єгипту, щоб Ліга Націй припинила набавне діяння Англії в Єгипті, забравши їм Судан, Ліга Націй відкинула прохання. Вона не могла піти проти загарбницьких планів імперіалістської Англії. Зажадав вождь повстанців Марокко Абд-Ель-Крім поміч від Ліги Націй, щоб вкоротила своєю французьких та іспанських загарбників в Марокко, щоб їй дозволила тонити в крові тубильчого населення. Ліга Націй відказалася виступити проти французьких імперіалістів.

Вірна служба Ліги Націй імперіалістським загарбникам виявляється ще й в передачі Моссуду у руки Англії. Моссуд, це простора нафтова місцевість, що належить до Туреччини. Моссуд, це найбагатший шмат землі у великій нафтовій джерелі. За єврейським договором Моссуд признано за Туреччиною. Але від чого ж Ліга Націй? Вона оті нафтові поклади Моссуду віддала на експлуатування Англії, забравши їй насильно від Туреччини. Колонії, що їх перед війною мали Німеччина й Туреччина, Ліга Націй віддала Англії й Франції. Й чого не встали загарбати імперіалісти Німеччини й Туреччини у тубильчого населення, цього доконують англійські й французькі колонізатори. Ліга Націй віддала мандат Англії в Палестині, і про те, як правлять там англійські імперіалісти, свідчать найкращі та масові свідчення й мурдвання тубильчого населення. Усі скарги й жалі арабів на колонізаторів Ліги Націй відкидає, навіть їх не розглядаючи.

Щоб обдурити працюючих світу, що Ліга Націй і її Міжнародне Бюро Праці шось роблять в справі облегшення життєвих умов робітників і щоб під тою маскою перевести співпрацю класів, імперіалістські представники на конвенції у Вашингтоні вирішили, щоб запровадити по всіх країнах 8-годинний день праці. Оце рішення вашингтонської конвенції підписали усі представники капіталістичних країн. Ліга Націй мала "доповідувати", щоб рішення було переведене в життя. Та вже 10 років минає, а тієї угоди щодо вкорочення годин праці не затвердила ні одна з тих держав, яких представники підписали договір, а Ліга Націй ні одним словом не відважлася у тій справі. Й коли в деяких станках праці по усіх країнах такі працюють по 8 годин, так вони вибороти собі те право, страйковими боєм!

А вже найскрапніше сльє вороже обличчя виявила Ліга Націй супроти Радянського Союзу. Через 10 років Ліга Націй була найнеспримиренішим ворогом СРСР, і таким же ворогом вона остається надалі. Ліга Націй взяла на себе роль організатора протирадянського блоку, звязуючи усіма пактами й умовами імперіалістські воєнні держави в одноцілий фронт наставлений проти Радянського Союзу. Чемберсейн в 1927 році відкрито намагався з допомогою Ліги Націй організувати воєнний союз Англії, Франції й Німеччини проти СРСР.

Вчас масових арештів і білобандитських наскоків петлюрівсько-денкінівських банд в союзі з генеральськими горло-

зами Китаю на землі Радянського Союзу, на Далекому Сході, Ліга Націй тихцем організувала воєнну допомогу імперіалістським напасникам. Коли ж Червона армія Радянського Союзу громилла бандитські загоны китайців і білогвардійців, Ліга Націй організує явні протести імперіалістських змовників впарі з погрозами інтервенції великих держав у китайсько-радянському питанні.

Скриваючися за так звані нейтралітет і "вічний мир" Ліга Націй являється найскрапнішим імперіалістським знаряддям супроти Радянського Союзу, революційного робітничого світу й усіх уярмлених, поневолених народів. Вчас найвідкритішого наступу капіталістичної класи на фронт працюючих, найбільшого визиску трудящих по імперіалістських країнах, Ліга Націй усього світу пари працює, щоб втримати мир і співробітництва визискувачами, намагається спинити, а то й здавити визвольний рух працюючих мас. Готуючи імперіалістський збройний напад на Радянський Союз, організуючи блокаду довкола земель СРСР, Ліга Націй, щоб відвернути увагу зражаючих від її воєнізаційного-скритого діяння проти Радянського Союзу, час до часу скликає "мирові" конференції, на яких нібито радять представники імперіалістських держав про "вічний мир". Але тов. Літвінов, представник СРСР, зняв оту миролюбну маску, за яку скривалася Ліга Націй довгі роки. Тов. Літвінов продекларував план роззброєння Радянського Союзу, який вимагав негайно розпустити усі армії по імперіалістських-країнах, заперестати зброєння, зникнути усі крипти і всі воєнні знаряддя. Чи ж може бути шось аксичного і певнішого для втримання вічного миру, як саме той план роззброєння, що його продекларував тов. Літвінов? Певно, що ні. Однак імперіалісти навіть не допустили того плану до обговорення на конференції роззброєння, ствердуючи тим, що Ліга Націй не має у своєму плані діяння збереження всевітнього миру, а організування війни. Та пляни отого імперіалістського поворота працюючому світу викривають і імперіалістський війни протиставлять горючому світу, класи проти класів.

АМЕР. ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ІДЕ НА ДОПОМОГУ ПІДПРИЄМЦЯМ.

У Шарлоті (Південній Кароліні) відкрилася конференція південних організацій реформістської американської федерації праці, скликаюча спеціально, щоб утворити нові організації федерації на півдні З. Держав. На конференції були присутні 250 делегатів переважно службовців осіб американської федерації праці.

У відозві до конференції голова американської федерації праці Грін пише: "Як що нам пошастить розгнурити свою діяльність, ми сприймемо розвиткові співробітництва та зближення між підприємцями й робітниками. Приходимо, щоб утворити нові організації федерації на півдні З. Держав, ми проігноремо руку дружби. Ми ідемо не з зброєю в руках. Ми закликаємо підприємців дати нам змогу виявити, чи зможемо ми їм допомогти, щоб поліпшити становище в похідній часті Злучених Держав."

У відозві Грін гостро нападає на революційний національний професійний текстляників, що "проповідає безупинну класову боротьбу між робітниками й підприємцями текстльних підприємств".

Американська федерація праці змущена, скликаючи конференцію американських організацій через зростання незадоволення серед текстляників у Злучених Державах де за останній час за провадом отого національного союзу текстляників відбулося кілька великих страйків.

Визд самого Гріна до південних стейтів, щоб організувати там жовті професії, пояснюється загостренням класової боротьби в цій частині

ДЕМОНСТРУЮТЬ ЗА ПРАЦЮ І ХЛІБОМ У ПРАЗІ.

В цілій Чехословаччині сильно зростає безробіття, яке має дві причини: з одного боку господарська криза, з другого боку збільшення визиску робітничих мас. Капіталістична раціоналізація щоденно вимітає на вулицю сотні робітників. Про безробітних ніхто не дбає. Як раз на порозі зими цілі армії безробітних залишаються без родини без хліба і без всякої помічи. Державна допомога безробітним розділяють на основі гентського систему,

ликі збори і демонстрації безробітних. Нова соціалфашистська влада не вислала до безробітних ані представників соціального забезпечення, ані представників соціалфашистських партій — одиноким представником влади був поліційний комісар, який розніс збори.

У великій залі на Жофіні були збори безробітних. Сала була переповнена. Промовляв представник Червоних Профспілок, а потім виступали безробітні. Всі робітничі промовці заявляли, що не чекають нічого доброго від нової влади, що своїх прав добються тільки у спільній боротьбі з фабричним робітничством під прапором комуністичної партії.

Робітники під оплески всієї маси, від яких аж стрясалися сльє, заявили, що коли влада не візьме на перший порядок питання поміч безробітним і не

БІЛЬШАЮТЬ ЛАВИ БЕЗРОБІТНИХ У БРЕНТФОРД, ОНТ.

Звичайно, з кінцем старого року усі капіталістичні підприємці роблять підрахунок своїх зискув на минуле. Вони підсумовують, скільки виробили їхні верстати праці, як дорого вони витратили на заробітну плату і скільки заробили на продукції, та як забагато вони вискльопували своїх робітників, зриваючи їм плату збільшаючи час праці.

Таке злічювання визиску трудящих вичитав я в місцевій буржуазній газеті у Брентфорда, Онт., за минулий рік. Вона показує, що в містечку Брентфорда, Онт., за минулий рік, в 1918 році тутешні майнерські смелтри витоплювали 9 мільйонів фунтів при поміч 661 робітників, зайнятих у тих смелтрах. А в наслідок раціоналізації в 1929 році витоплено таксамо 9 мільйонів фунтів міді, але вже при поміч 360 робітників. Значить, за допомогою нових машин і сід-ап системи ту саму кількість міді виробувували на половину зменшене число робітників.

Те саме ми бачимо тут у скляній індустрії. Ту продукцію, що її це недавно давало 41 робітників, сьогодні ту саму кількість готового продукту видає один робітник. Подіюючи оті числа зростання продукції при зменшуваних вкладах на заробітну плату, буржуазія преса стверджує далеко більші зиски, чим в минулому.

Про це, що сталося з тими робітниками, що їх в наслідок раціоналізації усунуто від станків праці, буржуазія преса мовчить. Таксамо мовчить во-

ІМПЕРІАЛІСТСЬКА ПОЛІТИКА В ІНДІІ Й КИТАЮ.

Індійський національний конгрес постановив домогтися цілковитого незалежності Індії. Нанкінський уряд Чан Кай-Ши скасував з 1 січня екстериторіальність чужинців, себто їхнє право не скористатися китайським законодавством. Тієї підлягати китайській владі.

Обидва ці факти ніби свідчать за те, що колоніяльна буржуазія стає до боротьби з імперіалізмом. Обидва ці факти водночас найкраще ілюструють ту думку, як умовно, приховуються лівою фразою, національна буржуазія іде до згоди з імперіалізмом.

Почнемо з Індії. Справді, тало незалежності проголошено. А втім, тільки поліційні дурень може повірити, що Англія добровільно зречець своєї влади. Отож треба боротися. Якраз цієї боротьби свідомо уникає індійська буржуазія.

вирішить його так, як домагаться робітники, то праязкі безробітні кинуть кнч, шоби всі безробітні в республіці йшли походом на Прагу проти соціалфашистської влади.

Після цього, як були розвізані збори, безробітні вийшли на вулицю і йшли демонстраційним походом до центру і перед будинки соціалфашистських партій. Пішли з окликами: "Геть гентська система! Геть соціалфашизм! Геть соціалфашистську владу!"

Поліційні кордони заступили дорогу безробітним, і розганяли їх. Окремим групам вдалося вонти дійшли до центра міста, де повторювали демонстрації. Знову виступила поліція, розганяла і арештувала. Від ранку аж до пів другої години по вулиці продовжувалися демонстрації. Комуністи промовляли до безробітних:

Отже, дві жести буржуазії в Індії і в Китаю не дали жадних наслідків. Буржуазія може запрожувати, прохати, але на рішуче змагання вона не спроможна. Не спроможна, бо для цього треба зрушити маси.

Отут і починаються "страхи" колоніяльної буржуазії. Свої маси для неї далеко небезпечніші, ніж чужий імперіалізм. Коли маси вже рушають у бік, то спинити їх не легко.

Тут розгадка удаваної революційності буржуазії. Тут основно наука з лоді. Буржуазія бере революційний тон, бо революціонізуються широкі маси. Буржуазія не доводить справи до кнчи, бо боїться як смерті революційної активності мас.

Потрібний деякий час, щоб маси забнули всю глибину зрадиництва своїх буржуазних ватажків. Селянські повстання і комуністичні виступи в Китаю показують, що там трудящі вже великою мірою усвідомили собі справжню цнну урядових маневрів. В Індії цей процес тільки що починається, бо індійські ватажки ще не мали змоги себе остаточно скомпромітувати.

Колоніяльний фронт обичне в недалекому майбутньому великі ускладнення для імперіалізму. Маневри тубильчої буржуазії можуть зволікати процес революції в колоніях, але відвернути її переможного виходу неможливо.

Індія й Китай — найкисліші ланки системи імперіалістичного панування. Від активності трудящих та їхніх керівників — комуністичних партій, залежить прискорити розрив імперіалістичного ланцюга.

Повстання в Албанії.

Посилаючися на атенські джерела, віденська преса сповіщає про повстання окремих албанських племен проти короля Ахеда-Зогу. Племена незадоволені з запровадженої форми шлюбу, релігії та побуту.

Бояри хочуть Карла.

Вся румунська преса ширить чулки, що принц Микола вийшов з регентської ради і що має повернутися до Румунії колишній наслідник принца Карла.

Рух безробітних в Польщі зростає.

Рух безробітних у Польщі розгортається широкою хвилею. Новим моментом руху є виступ напівбезробітних (робітників, що працюють кілька днів на тиждень). Під напівтом робітничих низів, професійної організації вирішили звернутися до уряду з вимогою видати напівбезробітним допомогу.

Не забувайте про пресовий фонд української робітничої преси в Канаді!